

1926-12-11

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret "Mandag Aften
December 1926". Datoen ses af
poststempellet

Generel kommentar:

Johanne C. Larsen lånte en
presenning, som Andreas/Puf Larsen
brugte til familiens bil. Hun pakkede
noget af sin afdøde mors sengelinned
ind i den og sendte pakken til Astrid
Warberg-Goldschmidt (sagen omtales
i 1926-11-19 Johanne C. Larsen til
Astrid Warberg-Goldschmidt).
Ruttevit kendes ikke.

Agrarens "Gaaen i Byen": Adolf
Larsen/Agraren var kvartalsdranker og
forsvandt af og til fra hjemmet i
dagevis.

Ina/Sjums Goldschmidt og Adam
Afzelius blev gift 1926. Som det
fremgår "mellem linjerna" i brevet,
ventede parret barn, da de blev gift.
Wilhelmine Berg/Tante Mis fyldte 70
21. dec. 1926

Christian Caspersen blev kaldt Max.
Den omtalte alpeviol var til Laura
Warbergs grav. Historien er omtalt i et
andet brev fra perioden.

Afsendersted:

Kjerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Rølsøvej 17 København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

- Afzelius

Adam Afzelius
Wilhelmine Berg
Louise Brønsted
Christian Caspersen
Alfred Goldschmidt
Henriette Goldschmidt
Ina Goldschmidt
Selmar Goldschmidt
Adolph Larsen
Alhed Larsen
Andreas Larsen
Ellen Sawyer
Janna Schou
Laura Warberg
Erik Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8394

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Andreas/Puf Larsen siger, at sagen om presseningen godt kan vente til jul.

Johanne/Junge Larsen takker for chokolade, tobak, brev mm.

Erik/Tinge Warberg Larsen har kolleger på besøg til middag, musik og spil. Den ene er fra Letland og har et henrivende smil.

Det er dejligt for Astrid Warberg, at hun har fået sengeudstyr.

Når man længe har frygtet noget, og det så sker, får man en underlig ro i sjælen. Johanne kender dette fra, når Adolf/Agraren Larsen er på druktur.

Ina/Sjums Goldschmidt og Adam Afzelius er for unge og har ingen penge, og Ina forstår åbenbart ikke, at hun volder både sin mors og sin fars familie sorger og problemer. Ellen Sawyer og Johanne har ikke meget sympati for Adam Afzelius, men de håber det bedste. Vil Alfred

Goldschmidt mon hjælpe økonomisk? Og hvad siger Adam A's mor; den kommende bedstemor? Astrid må skrive om Alfreds reaktion.

Johanne vil sende Wilhelmine/Tante Mis Berg et brev.

Hvordan har Christian/Max Caspersen det?

Johanne skal gerne skaffe en alpeviol. Astrids kors står stadig på moderens grav; smukt i vintervejret.

TRANSSKRPTION

[Med blæk på kuvertens forside:]

Fru Astrid Warberg

Rolfsvej No 17.

Kjøbenhavn

F.

[Med blyant på kuvertens forside:]

11 December 1926

[Med kuglepen på kuvertens forside:]

11-4-2000

(Bibbe)

[Med blæk på kuvertens bagside:]

JWarberg Larsen

Kjerteminde

[I brevet:]

Mandag Aften

December 1926.

Kæreste lille Dis!

I Aftes øvede jeg det Storværk at skrive et Kæmpebrev til Lugge -

Julebrev! har du skrevet? - mon jeg skulde forsøge i Aften til dig, skønt det næppe bliver det Format som i Aftes.

Som jeg var vred paa mig selv over at jeg ikke havde skrevet straks igen da du spurgte om Pufs Pressending vore Breve krydsedes jo, og da jeg spurgte Puf, sagde han at det maatte godt vente til Jul, søde Dis, saa havde du sparet den Udgift. Og Chokoladen baade dulmede og gjorde det værre!! Men hvor den smagte! Fra os alle faar du saa mange Tak for den - og fra mig for Tobakken, lige passende til Valgaftenen eller V-natten, jeg holdt det neml. ud til Kl halv 3 - ja den var 3 da jeg kom hjem. Hvor vi dog fik Høvl. -

Her er for Resten en levende Aften! Tinge og Kolleger deltager i en Række Landbrugsforedrag her i Kjeretm. Bibbe mødte dem i Eft. da de kom cyclende og hun inviterede dem alle tre til Aftensmad. Jeg havde netop Kød liggende og lavede dem en god Boeuf, dertil Blomkaal og Porrer. Nu har vi nydt Kaffen og de er gaaet ind i Spillestuen hvorfra høres snart Musik og snart drønende Lattersalver. - Den ene har ikke været her før, en Bondeka'l fra Nordfyen, men den anden Ruttevit fra Letland er jo snart gammel i Gaarde; han har et Smil saa henrivende at jeg bliver glad hver Gang jeg ser det. Han skal hjem til Julen om nogle faa Dage og er henrykt - men jeg har vist skrevet om ham?

Mon jeg har takket dig for dit sidste Brev - nej, da havde jeg jo lige skrevet; det var rigtignok et interessant Brev og saa dejligt at høre om alt det, du havde faaet; jeg kan ogsaa lige tænke mig, hvor det maa have været rart at faa de yndige Sengeklæder, tænk alt ["I" i ordet overstreget] lille Nus nu ligger varmt og blødt og du selv! Du spørger om jeg har nok - ja jeg har tidligere faaet af Mor ["af Mor" indsat over linjen] baade en Underdyne og saa en Overdyne som Agraren ligger med; jeg selv har 2 Vattæpper og et Uldtæppe, det er eviggodt, og jeg har Masser af Dun liggende der venter paa Vaar; hvorlænge de faar vente, det ved vi saa'tte..

Fredag

Videre naaede jeg ikke og nu har jeg imidlertid faaet dit lange Brev som du skal have tusind Tak for. Det er saa underligt - men et velkendt Fænomen - at man faar Ro i Sindet naar det indtræffer som man længe har gaaet i Angst for. Jeg kender det bl.a. fra Agr.s gaaen i Byen. Men selv om dette med lille Sjums har givet dig mere Ro, saa er det dog meget slemt; de er da for unge - ja det kunde nu endda blive godt, men der er aldrig Harmoni i at skabe Hjem naar andre skal yde al Økonomien; det er heller ikke pænt af dem at volde dig al den Sorg og Bekymring og at lille Sjums ikke kan indse, hvor hun faar dig til at staa skidt i det overfor Alfred og hele den Familie - og nogle af vores Familie med for Resten! Jeg vil heller ikke sige

at det bidrager til at forøge Elles og min i Forvejen meget svage Sympati for Adam Afz. Men Gud give at vi ser for strængt paa ham, det ønsker vi da saa inderlig for lille Sjumses Skyld! Hvordan vil Alfred tage det, tror du? Hvis han nu slog fra - og ikke vilde yde Bidrag til dem, hvad saa? Elle og jeg faar os mangelen bekymret Samtale om det hele og vi er mægtig kede af det - men mest for dig, de unge har sandsynligvis med fuldt Overlæg fremkaldt Situationen - hvis det er, kan man jo alle knappest have saa ondt af det for dem.

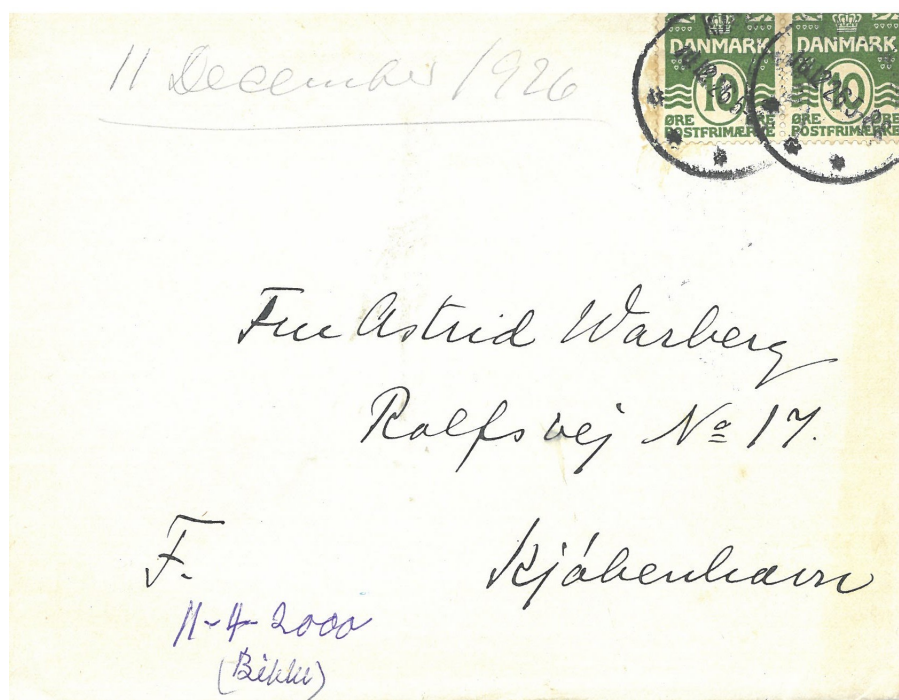
Hvad siger Fru Afzelius, den anden vordende Bedstemor? hende har du slet ikke nævnt.

Vær nu saa sød lille Dis, naar du hører, hvad Alfred siger til det, saa at sende mig et Par Ord, for jeg er knusende spændt paa det.

Tak fordi du skrev om Tante Mis jeg vil nøjes med at skrive, jeg kan ikke lave noget i nogenlunde Retning ud over det strængt nødvendige.

Alhed fik straks sine Løjerter, Bibbe leverede hende dem egenhændig, Strømperne vidste jeg intet om, Bibbe siger nu at hun tog dem ikke med, da hun kunde se de ikke passede ham. - Nej, du havde ikke før ["før" indsat over linjen] skrevet om at I havde været hos Max; hvordan mon han har det, den gamle Ka'!

Pakken kostede mig intet. Jo, du kan tro jeg pakkede op straks, for jeg snusede jo efter Brev - jeg skal gærne besøge Alpeviol - hvid? Dit lille Kors staar endnu og er med i det smukke Vinterarrangement derude. Mon jeg har skrevet om det?? Nu maa jeg til Byen. Vi vadskede Stovvask i Gaar og alle- [teksten fortsætter øverst s. 1; på hovedet] rede nu ved 5 Tiden er langt over Halvdelen af Strygetøjet strøget. Tænke sig en Decembervask! [Indsat øverst s. 4; på hovedet:] Hils din store og din lille! Og saa mange Hilsner til dig selv fra din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Her er for Resten en levende
Aften! Tunge og Kolleger skæjter i
en Række sandhedsfreds-
her i Hjertem. Billedet mættede
i Eft. da de kom cyclende og
liden inviterede dem alle tre
til Aftensmad. Et brød netop
købt liggende og laaende der
en god Bæver, der til Blom-
kaal og Porree. Nu har vi

nydt Kaffen og de en
gaaet ned i Spillestuen
hvor fra deres smaa Mø-
der og smaa drøende
Selskaber. - Den ene har
ikke været her for, en Børn-
kari fra Nordbyen, men
den anden. Ræstlivit fra
Lands og jo smaa gæstene
i Gaarde, han har et
smuk saa leuvinde af
i liller ghat lever bare
i de det. Han skal lige
til pelen om nogle fda dage
og er leuvinde men i har
vist skrevet an lang
for det sidste Brev - nej, da har
i sig skrevet, det var rigt-
nok et intere sant Brev af
saa dejligt at hore om alt det,
du har faaet, i kan ogsaa
lige tænke sig, hvor det smaa
har været rart at faa de
nydige, fine plader, tænke at
helle Nies mte ligge værel
i holt og den seel! Du spørger
om i har nok - ja i har tidlige
faaet haade en Munde dyne
og saa en vunderne van bhar
ligge med, i selv har 2 Vokse
og et Vokse, det er en god
og i har Masser af den ligge
den reuter paa Vaar, hvortil
de faar vende, det vil i saa lke.

Breda
Videre naaer i ikke og nu har
imidlertid faaet det lange Brev
saa du skal have tusind Tak for
det og saa undet, - men et vel-
kendt fenomen. I al man faar Ro
i Sindet naar det indtræffer saa
man har gaaet i Angst for
i hender kelt bl. a. fra by? gader
Nogen. Men selv har de alle smat
lille Spunns har givet di mere
Ro, saa er det dog meget glæde,
de er da for mig - ja det kunde
nu endda blive godt, men der
aldrig Harmoni i det baae Spun
naar andre skal yde se Spun
nien, det er heller ikke paa
af dem at vaede d' al den
Sag og Bekymring og til lill Spun
ikke kan vidde, hvor liden faaer
til at staa skidt i det overfor
Alfred og helle den Familie - og
sagte af vore Familie med for
Resten! I vil heller ikke sig at
det lidlige vil at jagge lilles
og min i Tornejen smigret svage
Sympati for Adam af. Men
hvis gine at vi ser for vderet
paa ham, det prøber vi da da
under i vil lill paa, Sked!
Hvordan vil Alfred tage det, tra
du? Hvis han nu lly fra - og ikke
vilde ofte Breda, vil den, hvad
saa i lill og i faar o smaa
heltymret Breda og det lill
og vi er glad i Breda af det - men
med for dig, de unge har saut,

1887
mange takke dig for de
stille din om sig i de
synligvis med mest Oculog
Kaldet Situationen - hvis det
er, kan man jo alle knappest
have saa ondt af det for dem.
Hvad siger du afsluttes, den
anden vordende Redstemmer?
Hende kan du slet ikke naemt.
Var du saa slet lille, saa
du bliver, hvad afslut sig til
det, saa at sende mig et Par
Ord, for jeg er knusende glad
paa det.
Tak fordi du skrev an Tante Ni
i vil ogsaa med at skrive, jeg
kan ikke have noget i nogen
samhelst Retning, men det
strangt nødvendige.
Allet fik straks sine Løjter,
Bilke leverer hende den egen-
liardt, Strængere vilde jeg
nu, Bilke siger nu at hun
ikke med, da hun kunde se de
ikke passer hende. Nej, du
kan ikke skrevet an at Thas
naet hos Max. hvordan man kan
har det, den gamle Karl?
Takken bærer mig indet. Jo, du kan
tro jeg pakkede op straks, for jeg
jo efter Brev. Jeg skal gerne be-
sørge alperne - hvad? Det ligger
Kors staa endnu og er med i det
smukke Vinterarrangement
derude. Man kan skrevet an
det? Nu maa jeg til Byen
Vi vasker Hovvask i Gaar & alle